

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **B. E. E.**
zastoupený advokátkou Mgr. Veronikou Novákovou,
sídlem Moravská 854/2, Plzeň,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-140421-4/SO-2024 ze dne 25. 10. 2024,
o návrhu žalobce na vydání předběžného opatření,

takto:

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců a Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie i všechny odbory cizinecké policie jsou povinny strpět pobyt žalobce B. E. E., narozeného X., na území České republiky do skončení soudního řízení před Krajským soudem v Plzni ve věci sp. zn. 35 A 32/2024.

Odůvodnění:

- Žalobce podal dne 26. 11. 2024 proti výše uvedenému rozhodnutí žalované žalobu. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, které podle § 169r odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců zastavilo řízení o žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem, a to konkrétně za účelem studia. Ministerstvo vycházelo z toho, že žalobce podal žádost na území ČR, ač k tomu nebyl oprávněn. V době podání žádosti zde měl pobývat nelegálně. Žalobce žalobu spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, o který žádal stručně řečeno proto, že jinak by musel vycestovat, což pro něj představuje výrazný zásah do soukromého a rodinného života.
- Soud návrhu nevyhověl (usnesením č. j. 35 A 32/2024-56 ze dne 13. 12. 2024), neboť přiznáním odkladného účinku žalobě by žalobci nevznikla fikce pobytu. Pokud by tedy soud návrhu vyhověl, nezabránilo by to případnému vycestování žalobce z území. Zároveň se soud ztotožnil s žalobcem, že v jeho rodinných a soukromých poměrech by jeho vycestování ze země představovalo výraznou tíživou poruchu v jeho životě (byl zde přijat ke studiu, nemá žádné finanční prostředky, sdílí domácnost se svou matkou a dvěma nezletilými sourozenci, na které je matka sama a žalobce jí pomáhá). Žalobce byl poučen o

tom, že jeho vycestování lze případně zabránit vhodně navrženým rozhodnutím o předběžném opatření.

3. Dne 8. 3. 2025 žalobce navrhl vydání předběžného opatření, kterým by soud dočasně upravil jeho pobyt na území ČR. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje mu byla dne 6. 3. 2025 uložena povinnost opustit území podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců a současně mu byla stanovena lhůta 30 dnů k opuštění území. Předtím žalobce žádal o vízum za účelem strpění. To mu však nebylo dne 8. 1. 2025 uděleno. Žalobci hrozí, že pokud ve stanovené lhůtě nevycestuje, dojde k zahájení řízení o správním vyhoštění. Rovněž může být zařazen do Schengenského informačního systému či do evidence nežádoucích osob. V té souvislosti mu hrozí případné výdaje v podobě nákladů řízení či pokut za nelegální pobyt. Uložení správního vyhoštění je také přitěžující okolností pro následné získání pobytového oprávnění na území ČR. Žalobce přitom na území ČR studuje a chce v tom pokračovat. Dále žalobce shrnul své rodinné a osobní vazby na území ČR a zdůraznil, že se chce osobně zúčastnit jednání, jež bude nařízeno soudem v této věci.

Posouzení návrhu na vydání předběžného opatření

4. Podle § 38 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet, byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu.
5. Žalobce osvědčil, že mu hrozí vážná újma, neboť momentálně pobývá na území ČR nelegálně. Žalobci nebylo vydáno vízum za účelem strpění a naopak mu byla uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace. Pokud žalobce ve stanovené lhůtě (30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí) území neopustí může s ním policie zahájit řízení o správním vyhoštění, což sebou nese i další následky v podobě případných výdajů na pokuty za nelegální pobyt či náklady řízení, jakož i případné zařazení do Schengenského informačního systému či evidence nežádoucích osob. Ve skutkových poměrech případu žalobce jde o vážnou újmu, které je namíste předejít předběžnou úpravou poměrů. Soud proto žalované v souladu s návrhem uložil povinnost strpět pobyt žalobce na území České republiky do pravomocného skončení tohoto soudního řízení. Současně soud za užití poslední věty § 38 odst. 1 s. ř. s. uložil tutéž povinnost i Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, jelikož lze usuzovat, že při absenci jakéhokoli formálního osvědčení o oprávnění cizince pobývat na území České republiky by cizinecká policie mohla vůči žalobci uplatňovat sankce za nelegální pobyt.
6. Soud proto uložil žalované, Policii ČR, Ředitelství služby cizinecké policie a všem odborům cizinecké policie, aby strpěly pobyt žalobce na území České republiky do konečného vyřešení otázek vznesených v žalobě.
7. Soud před vydáním předběžného opatření nežádal vyjádření žalované, neboť to nebylo potřebné. Rozhodnutí o předběžném opatření může soud zrušit nebo změnit, změní-li se poměry, a to i bez návrhu (§ 38 odst. 2, 4 s. ř. s.). Je tedy na žalované, aby oznámil případnou změnu poměrů žalobce oproti stavu, ze kterého soud při rozhodování vycházel.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 13. března 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce